

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE — DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — ECONOMIA — POLITICA

APARE ODATĂ PE SĂPTAMÂNĂ

Sub conducerea D-lui SILIU RĂDULESCU Consilier la Curtea de Apel din București

COSTUL ABONAMENTULUI
A SE VEDEA PE COPERTĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
15, STR. JULEȘ MICHELET, 15

B. P. RĂDULESCU
REDACTOR-ADMINISTRATOR
1 Nov. 1893 — 17 Aug. 1931

Rugăm mult pe Domnii abonați din provincie, cari nu au achitat încasatorului nostru, costul abonamentului, să aibă în vedere cheltuielile pe cari le necesită apariția revistei și să bine voiască a ne trimite acest cost prin mandat poștal, pe adresa revistei Str. Jules Michelet No. 15

Alex. Mandrea. — Discurs rostit la sărbătorirea D-lui Prof. Paul Negulescu.

Jurisprudența Română. — Inalta Curte de Casație și Justiție Secțiuni-Unite. — Recurs în anulare. — Încheeri premergătoare. (General Traian Pascal cu Obștea Locuitorilor comunei Lipa).

Inalta Curte de Casație S. I. — Act de procedură. — Greșită îndeplinire. — Anulare. — (Maria Mărculescu cu I. Nestor).

Inalta Curte de Casație S. II. — Apel penal. — Schimbarea calificării faptului (Neoptelemos Zervos cu Ministerul Public).

Inalta Curte de Casație S. III. — Contencios administrativ. — Deciziuni. — Caracterul lor erga omnes. (Elena Vasilescu cu M. Ziecniski).

Curtea de Apel din București S. I. — Concordat preventiv. Comisia de creditori. — Reprezentarea creditorilor. (Banca L, Bercovici cu Comisia de Creditori).

Curtea de Apel din București S. III. — Hotărârile comitetului agrar. Autoritate de lucru judecat (Aurel Oroveanu cu Ministerul de Agricultură).

Sărbătorirea D-lui Paul Negulescu,

profesor de drept public la facultatea juridică din București, cu ocazia împlinirii a 35 ani de activitate universitară

Discursul D-lui Alexandru Mandrea Consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție.

*Doamnelor,
Domnilor,*

Particip cu însuflețire entuziastă la sărbătorirea amicului meu — profesorul Paul Negulescu.

Această sărbătoare, nu este expresiunea îndeplinirii indifferente a unei datorii convenționale.

Ci, consacrarea desăvârșită a unei vieți eminente de catedră. Apoteozarea ei.

Ce minunate prilejuri de puternică reconfortare sufletească, sunt sărbătoririle animate de un substrat de sinceritate reală.

Ori care ar fi leitmotivele lor — se respiră o rază caldă de înviore, e o nădejde care mijesce, o aspirație ce aveau să întruchiează.

Fie sărbătorirea savantului, care și topește seva creatoare, care și istovește energia fizică și intelectuală, solitar, între pereții unei camere stăpânită de vraja liniștei meditative; fie, inspirația poetului, cizelată în ritmul unui vers nepieritor, sau alegoria, care se desface dintr'un bloc de marmoră, sub dalta maiastră a sculptorului. — Ori care, din aceste leitmotive deșteaptă, în sufletele noastre, emoția impersonală a unei lumi, ce pare-se, trăește mai presus de preocupările mărunte ale realității practice.

Departate de vălmașagul de pasiuni și patimi, de invidie și ură, ce clocotesc în haosul în care ne zburcăm existența.

În înălțimi, la care avântul minții și elanul sufletului, încălzit de idealuri — radiază poezia vieții.

Personalitatea profesorului Paul Negulescu în complexitatea ei bogată, așa cum ne-a pictat-o, colegii, amicii și elevii săi, ne înalță în atmosfera senină a acelei iumi.

Cine a izbutit să-și apropie sufletul acestui profesor învățat — măsoară distanța care desparte, superficialitatea în idei de adâncimea de cugetare; amestecul confuz de cunoștințe — acel mozaic fără expresie — de sistematizarea armonică a unor învățături, limpede definite; freământul diletantului arivist de seninătatea superbă în dezinteresarea ei a omului de știință.

Figura profesorului Paul Negulescu, va deveni tot mai impunătoare, ca muntele care se înalță treptat, pentru călătorul ce se depărtează de țărâm pe corabia ce plutește, spre largul mării!

JURISPRUDENȚA ROMANA

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIUNI-UNITE

Audiența de la 31 Octombrie 1935

Președinția D-lui D. Volanschi, Prim Președinte

General Traian Pascal cu Obștea locuitorilor din
Comuna Lipia

RECURS ÎN ANULARE LA INALTA CURTE DE CASAȚIE. — ART 27 AL. 2 DIN LEGEA INALTEI CURȚI DE CASAȚIE. — ÎNCHEER PREMERGĂTOARE.

Încheerea premergătoare prin care o instanță de fond dispune amânarea procesului, nu poate

fi socotită ca un act care întrerupe cursul justiției, pentru a putea fi atacat de părți înaintea Curții de Casație conform al. 2 de sub art. 27 al. 1 legii sale organice, oricare ar fi dificultățile de ordin procedural pe care acea încheiere le ar crea, mai ales că partea are potrivit art. 322 pr. civilă, posibilitatea să obțină reformarea hotărârei de care se plânge, uzând de calea apelului deodată cu hotărârea asupra fondului.

No. 67 Respins recursul făcut de General Traian Pascu în contra jurnalului cu No. 4827 din 21 Aprilie 1932 al Tribunalului Argeș, în proces cu Obștea locuitorilor comunei Lipia.

Curtea deliberând,

Având în vedere că prin încheierea a cărei anulare se cere astăzi, pe temeiul art. 27 din legea Curții de Casație, tribunalul Argeș a amânat la data de 2 Iunie 1932, judecarea acțiunii pornită de General T. Pascal pentru confirmarea planului și hotărânicia proprietății sale Lipia din județul Argeș față de Obștea locuitorilor din acea comună, dispunând totodată ca, pentru acest termen, părții să nu mai fie citați ca obște, ci individual.

Considerând că, astfel fiind, este a se ști dacă cererea de anulare în discuțiune intră în cadrul de aplicațiune a art. 27 mai sus citat și dacă, prin urmare, ea este admisibilă sub acest raport.

Considerând că prin alin. 2 al susziselui articol, se recunoaște și părților împincinate dreptul acordat prin alin. 1, Ministerului Justiției, de a cere Curții de Casație anularea hotărârilor nedesăvârșite sau actelor judecătorești de orice instanță, date cu exces de putere ori necompetință, însă numai dacă aceste hotărâri sau acte nu se mai pot ataca pe nici o altă cale și cursul justiției ar fi întrerupt.

Având în vedere că cererea de anulare a recurentului General T. Pascal este îndreptată, după cum s'a arătat mai sus, contra jurnalului Tribunalului Argeș, din 21 Aprilie 1932, prin care procesul dintre părți a fost amânat la data de 2 Iunie 1932, pentru când s'a dispus ca părții să fie citați individual.

Că, deci, în speță, este cazul unei încheeri premergătoare, prin care procesul a fost numai amânat, fixându-se un alt termen de judecată, astfel încât cursul justiției nu se găsește întrerupt.

Că, dificultățile de ordin procedural ce ar rezulta pentru reclamant în urma acestei încheeri, nu pot fi echivalate în nici un chip cu o întrerupere a cursului justiției.

Că, pe de altă parte, reclamantul are, potrivit art. 323 pr. civ. posibilitatea să obțină reformarea încheerii de care se plânge, uzând de calea de atac a apelului, deodată cu hotărârea asupra fondului.

Că, față de cele expuse, cererea de anulare a recurentului nu intră în sfera de aplicațiune a art. 27 din legea Curții de Casație și deci urmează a se respinge ca neîntemeiată.

Pentru aceste motive respinge.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE S. I-a

Audiența de la 17 Mai 1935

Președinția D-lui Al. Iuca, președinte

Maria Mărculescu cu I. Nestor

ACT DE PROCEDURĂ. — GREȘITĂ ÎNDEPLINIRE. — ANULARE. — CURTE DE CASAȚIE. — ART. 735 AL. II PR. CIVILĂ.

Dispozițiunile art. 735 al. II pr. civilă potrivit cărora, orice act de procedură făcut cu călcarea legii, se va declara nul, dacă prin călcarea formei s'a pricinuit părții care o invoacă o vătămare pe care nu o poate îndrepta de cât anulând actul, se aplică nu numai pentru instanțele de fond, ci și pentru actele de procedură petrecute înaintea Curții de Casație.

No. 835. — Admisă contestația făcută de Maria Mărculescu în proces cu I. Nestor.

Curtea deliberând,

Asupra contestației făcute de către Maria Mărculescu, prin care cere să se anuleze deciziunea acestei Inalte Curți Secția I-a No. 758 din 7 Mai 1935.

Având în vedere că prin contestația de față se susține, că la termenul de 7 Mai 1935, fixat pentru judecarea recursului pe care Maria Mărculescu l-a făcut în contra sentinței civile a Tribunalului Ilfov Secția I-a cu No. 743 din 1934, neputându-se judeca recursul pentru că era procedura necompletă, de oarece nu fusese citată Maria Mărculescu, totuși s'a procedat la judecare în lipsa acestei părți și prin decizia No. 758 i s'a anulat recursul ca netimbrat, obligând-o a plăti suma de lei 2000 (două mii) cheltueli de judecată. Intrucât deciziunea No. 758 s'a dat în lipsa recurentei și fără ca ea să fi fost citată, partea susține prin contestația de față că este prejudiciată în drepturile sale și cere în baza art. 735—736, pr. civ., să se anuleze acea decizie.

Având în vedere că în adevăr din examinarea actelor de procedură îndeplinite pentru termenul de 7 Mai 1935, fixat în judecarea recursului făcut de Maria Mărculescu, se constată că față de aceasta parte procedura de citare nu era îndeplinită, de oarece ea fiind citată la un domiciliu greșit, s'a restituit citația, fără a fi fost predată sau afișată; că, totuși la acel termen s'a decis anularea recursului ca netimbrat prin deciziunea No. 758 a cărei anulare se cere azi prin contestația de față.

Considerând că potrivit art. 735, al. II, pr. civ. orice act de procedură făcut cu călcarea legii de procedură civilă, se va declara nul, dacă călcarea formei a pricinuit părții care o invoacă o vătămare pe care nu o poate îndrepta decât anulând actul, iar dispozițiunea acestui text de lege fiind generală, se aplică nu numai pentru instanțele de fond, ci și pentru actele de procedură petrecute înaintea Curții de Casație, intrucât nu există altă cale pentru anularea unor asemenea acte.

Că astfel, — când Curtea de Casație a pronunțat

o deciziune în lipsa unei părți, care nu a fost citată, cum este cazul în speță, — acea deciziune este nulă și întrucât partea nu are altă cale spre a o ataca poate cere anularea ei pe cale de contestație.

Că, în consecință urmează a se admite contestația făcută de către Maria Mărculescu și a se anula deciziunea No. 758 din 7 Mai 1935 și a se fixa termen pentru judecarea recursului la 14 Iunie 1935, termen ce se dă în cunoștința părții.

Pentru aceste motive, admite.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE S. II-a

Audiența de la 18 Septembrie 1934

Președinția D-lui A. D. Procopiu, consilier

Neoptolemos Zervos și alții cu Ministerul Public

APEL PENAL. — SCHIMBAREA CALIFICĂREI FĂCUTĂ LA PRIMA INSTANȚĂ.

Instanța de apel poate schimba calificarea faptului penal pentru care prima instanță a condamnat pe inculpat, cu condițiunea însă ca în cazul când apelul a fost făcut numai de acesta, situația lui să nu'i fie agravată, fie prin adăugire de noi fapte sau imputațiuni, fie prin pronunțarea unei pedepse mai grele de cât cea dată prin hotărârea primei instanțe

No. 2213. — Respins recursul făcut de către Neoptolemos Zervos, Gheorgha Dorizas și Nicolae Dorizas împotriva deciziunii cu No. 364/934 a Curții de Apel din Galați S. II-a

Curtea deliberând,

Asupra recursului de față, introdus de Neoptolemos Zervos, Gheorgha Dorizas împotriva deciziunii cu No. 346 din 1934 a Curții de Apel din Galați S. II-a.

Văzând motivul I de casare:

Având în vedere deciziunea atacată din care rezultă că prin sentința primei instanțe, fiind condamnați recurenții Neoptolemos Zervos, Gh. Dorzias și N. Dorzias pentru faptele de plăsmuire de sigilii, fals în acte publice și înșelăciune prevăzute și pedepse de art. 120, 125, 332 și 334 cod penal, fapte săvârșite în prejudiciul Statului Elen prin falsificarea de acte și inducerea în eroare a autorităților din Atena în scopul de a obține despăgubiri pentru prelinse pagube suferite de ei, în calitatea lor de supuși greci, în timpul războiului, numiții au făcut apel, iar Curtea, conexând aceste apeluri, le-a respins ca nefondate prin deciziunea cu No. 346/934, schimbând numai calificarea faptului de înșelăciune simplă în acela de înșelăciune calificată conform art. 334 cod penal și menținând celelalte dispozițiuni din sentința apelată.

Având în vedere că recurenții se plâng, în primul rând, de exces de putere din partea Curții care prin schimbarea clarificării faptelor le-ar fi făcut situația mai rea în apelul lor propriu.

Considerând că, în virtutea principiului devolutivității apelului, instanța superioară poate schimba calificarea faptului pentru care inculpatul fusese

condamnat la prima instanță, cu condițiunea, dacă apelul a fost făcut numai de inculpat, de a nu agrava situațiunea acestuia, fie prin adăugirea de noi fapte sau imputațiuni, fie prin pronunțarea unei pedepse mai grele decât cea dată prin hotărârea apelată.

Considerând că, în specie, Curtea, pentru a declara pe recurenți culpabili de delictul prevăzut de art. 334 cod pen., în locul aceluia mai puțin grav, prevăzut de art. 332 cod penal, nu a adăugat nimic la faptele deja constatate de tribunal, ci le-a considerat numai sub un alt aspect juridic, aplicându-i dispozițiunea corespunzătoare a legii penale, fără a modifica pedeapsa dată inculpaților.

Că acest drept îl avea Curtea în mod netăgăduit, ca o consecință a dreptului însuși de cenzură cu privire la calificățiunea dată de instanța inferioară și fără să contrazică întru nimic principiul după care nimeni nu-și poate înrăutăți situația în urma apelului său, aceasta cu atât mai mult cu cât, în afară de faptul că pedeapsa a rămas aceeași și deci recurenții n'au suferit nici un prejudiciu din acest punct de vedere, dar chestiunea schimbării calificățiunii a fost pusă formal în discuțiunea părților prin concluziunile Ministerului public, la cari apărarea a și răspuns, după cum se constată din jurnalul debaterilor.

Că, dar, prima parte a motivului de casare se înlătură ca nefondată.

Considerând, în ce privește chestiunea dedusă prin partea doua a motivului, că atunci când pentru realizarea delictului de înșelăciune s'au comis și falsuri, reprimarea acestora din urmă se va face deosebit, legea, considerându-le ca infracțiuni independente și nu drept simple elemente în delictul de înșelăciune, aceasta în conformitate cu art. 334 c. p. alin. I partea finală după care pedeapsa prevăzută pentru acest delict nu va apăra pe inculpat „de alte mai mari pedepse ca i s'ar cuveni, de va cădea în crimă de plăsmuire”.

Că, astfel fiind, împrejurarea că aceleași infracțiuni de fals ar fi privite de Curte și ca uneltiri viclene, deci ca elemente constitutive în faptul de înșelăciune, și calicte de sine stătătoare, nu constituie o violare de lege, aceste două calități fiind perfect compatibile între ele iar, pe de altă parte, fiind vorba de două infracțiuni distincte, Curtea nu contravine principiilor de drept când declară pe recurenți culpabili de cumul, în baza art. 40 c. p. combinat cu art. 334 și 125 cod penal.

Că, deci, și această parte a motivului găsindu-se nefondată, se înlătură motivul în întregime.

Văzând motivul III de casare:

Considerând că prin aplicațiunea textelor mai sus enunțate, recurenții au fost condamnați la câte 7 ani închisoare corecțională, în baza art. 125 alin. III cod penal după care, dacă prejudiciul rezultând din falsul săvârșit trece de 2000 lei, se va putea îndoi maximum închisorii.

Considerând că, privitor la acest prejudiciu, Curtea îl cifrează la suma de 2.000.000 lei, constatând că ea

reprezintă daunele morale și materiale suferite de Statul Elen prin faptele delictuoase ale recurenților și pe cari aceștia sunt obligați să le repare.

Că recurenții pretind astăzi că deciziunea Curții nu motivează acordarea acestor daune și că, în orice caz, prejudiciile morale nu pot justifica agravarea pedepsei conform art. 125 alin. III cod penal.

Considerând, însă, că din pagubele cauzate Statului Elen, Curtea de fond arată că cel puțin unele din ele sunt daune reale, rezultând din faptul că pe baza actelor false, s'au pronunțat hotărâri de instanțele grecești în virtutea cărora un număr oarecare de dăunați, specificați anume în cuprinsul deciziei, au primit în total despăgubiri în sumă de 450.000 drahme, iar la data când s'au acordat aceste despăgubiri valoarea drahmei față de moneda românească era mult mai mare ca astăzi.

Considerând că această sumă reprezentând daune materiale și efective și întrucât ea depășește cifra de 2000 lei fixată de art. 125 alin. III drept criteriu pentru aplicațiunea acestui alineat, urmează de aici că, independent de considerațiunea nemotivării întregii sume de 2.000.000 lei și de faptul dacă daunele morale pot sau nu autoriza agravarea pedepsei conform textului suscitată, această agravare s'a făcut cu stricta observare a legii, dispozițiunea art. 125 alin. III fiind bine aplicată în cauză.

Pentru aceste motive, respinge.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE S. III-a

Audiența de la 19 Iunie 1935

Președinția D-lui D. Voianschi, prim președinte

Elena Vasilescu cu Maximilian Zielnisch

CONTENCIOS ADMINISTRATIV. — DECIZIUNI PRONUNȚATE ÎN ACEASTĂ MATERIE. — CARACTERUL LOR DE OPOZABILITATE „ERGA OMNES”. — ART. 1 DIN LEGEA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV

Anularea de către instanțele de contencios administrativ a unui act administrativ de autoritate, nu se poate concepe decât ca o nimicire a lui în existența sa obiectivă în mod absolut, astfel că hotărârile pronunțate de aceste instanțe în anularea unui act administrativ de autoritate sunt opozabile *erga omnes* iar nu numai față de părțile cari au figurat în proces; și acest caracter și aceleași efecte îl au aceste hotărâri când ele se pronunță asupra ilegalității refuzului unei autorități de a recunoaște și acorda vreun drept aceluia ce l'a solicitat, deoarece ce și în acest caz instanțele de contencios pe lângă o jurisdicțiune subiectivă cu privire la vătămarea dreptului propus de reclamant, exercită și o jurisdicție pur obiectivă la constatarea legalității sau ilegalității refuzului de a satisface cererea reclamantă.

No. 1130. — Admis după divergență recursul făcut de către Elena Vasilescu în contra deciziei cu No. 239/933 a Curții de Apel din București S. II-a în proces cu Maximilian Zielnisch.

Curtea,

Asupra motivelor I și III de recurs deduse în judecata completului de divergență astfel formulate:

1) „Omisiune esențială.

„Am susținut că acțiunea d-lui M. Zielinski este inadmisibilă. Într'adevăr art. 1 din legea contenciosului administrativ acordă acțiune în contencios, contra actelor administrative de autoritate făcute cu călcarea legilor sau regulamentelor. Aceasta presupune acte administrative spontane, rezultat al inițiativei și voinței administrative, fără vreo constrângere externă. Dacă un asemenea act este cenzurat de justiție și găsit legal și dacă hotărârea pronunțată obligă administrația să facă un act sau anulează un act făcut, ceiace administrația face în executarea unui asemenea hotărâri nu mai este susceptibil de acțiune în contencios. În speță acordarea concesiunii mele prin Decretul atacat de d-l Zielinski constituie executarea deciziei 124/931 a Curții de Apel din București Secția I-a, Aceasta fiind natura actului, acțiunea era inadmisibilă. De această obiecțiune Curtea în majoritate nu se ocupă și omisiunea este esențială;

2) „Violarea autorității lucrului judecat, exces de putere, lipsă de bază legală și a principiului neretroactivității legilor.

„Am susținut că întrucât am judecat contradictoriu cu Ministerul Sănătății chestiunea ilegalității refuzului de a-mi da concesiune și întrucât cu acel prilej s'a ridicat obiecțiunea transformării comunei Pucioasa în urbană, iar Curtea a respins-o această chestiune nu poate fi din nou ridicată de un particular întrucât acțiunea admisă fiind, este de principiu că în materie administrativă, lucrul judecat față de administrație în acest caz „are efect erga omnes. Curtea a judecat cu acel prilej și chestiunea de a se ști dacă se aplică legea veche sau legea nouă, statornicind că nu îmi este opozabilă legea nouă. Lucrul judecat purta în speță și asupra chestiunii de a se ști dacă această transformare și schimbare a condițiilor legale, privitoare la exercițiul farmaciei prin intervenirea noii legi sanitare, are vreo influență asupra drepturilor mele. Or, întrucât se statuase că eu aveam drept la farmacie în momentul în care a fost refuzată că refuzul este ilegal și vatămă un drept și întrucât ministerul a fost obligat să-mi recunoască dreptul, transformarea ulterioară a comunei și apariția noii legi sanitare nu-mi putea influența dreptul meu de cât dacă legea sanitară sau în cea administrativă ar fi existat vreun text care să prevadă că farmaciile din comunele rurale obținute pe baza condițiilor privitoare la aceste comune se desființează cu prilejul transformării unei comune în urbană; un asemenea text neexistent, dimpotrivă legea recunoscând drepturile câștigate, soluția Curții suferă de lipsă de bază legală, călcând și autoritatea lucrului judecat.

„Curtea a violat și principiul neretroactivității legilor și cu exces de putere a statuat că legea nouă sanitară ar fi suprimat, dreptul meu, fiind de principiu că o lege chiar de ordine publică nu se poate aplica retroactiv acolo unde întâlnește drepturi câștigate.

Având în vedere că, din deciziunea atacată cu recurs, se constată că Elena Vasilescu, licențiată în farmacie, intentând acțiune în contencios contra refuzului Ministerului Sănătății de a-i concesiunea o farmacie în comuna Pucioasa, Curtea de Apel din București S. I-a prin decizia No. 124/931, i-a admis acțiunea; iar Ministerul în executarea acestei deciziuni, a dat decretul regal No. 2609/931 prin care acordă d-nei Elena Vasilescu, dreptul de a înființa o a doua farmacie în comuna Pucioasa; că, însă Maximilian Zielinski, farmacist din Pucioasa, intențază la rândul său acțiune în contencios contra Ministerului Sănătății, cerând anularea decretului regal No. 2609/931, ca fiind ilegal, întrucât numita d-nă nu avea calitatea de a obține farmacia, nefiind farmacistă dirigință și neavând examenul de capacitate; în afară de aceasta, comuna Pucioasa fiind comună urbană și având numai 3837 locuitori, nu se mai putea înființa o a doua farmacie, Curtea de Apel din București Secția II-a, judecând această acțiune, o admite prin decizia No. 229/933.

Că, pentru a da această soluțiune, Curtea de Apel, în legătură cu motivele I și III de casare, deduse în divergență, constată că deciziunea No. 124/931 pe baza căreia Ministerul a acordat d-nei Elena Vasilescu, concesiunea unei a doua farmacii în Pucioasa, nu poate constitui autoritate de lucru judecat, deoarece prin ea Curtea de Apel a examinat situațiunea legală dela data introducerii acțiunii, când era în vigoare legea sanitară din 1926, și a făcut abstracție de legile în vigoare în momentul judecării acțiunii; ori nu se poate susține că prin simplul fapt al înregistrării unei petiții la instanța de contencios administrativ, particularul care cere recunoașterea sau constatarea unui drept, a dobândit acest drept — în ipoteza când acțiunea i s'ar admite, nu numai față de toată lumea, dar și împotriva legilor de ordine publică ce se vor publica în viitor; că pârâta n'a contestat că controlul comerțului farmaceutic este o chestie de ordine publică și întrucât dela data intentării acțiunii de către Elena Vasilescu și până la executarea deciziunii obținută, s'a schimbat și legea sanitară și legea administrativă, comuna Pucioasa devenind din rurală, urbană, Ministerul nu mai putea executa sub imperiul noilor legi și cu călcarea normelor din aceste legi, o hotărîre care se raporta la alte condiții și la altă realitate de drept public, ci trebuia să execute numai noua lege în vigoare, singura obligatorie pentru el;

Având în vedere că prin motivul I de casare, recurenta Elena Vasilescu susține că Curtea de Apel ar fi omis să se pronunțe asupra obiecțiunii, că acțiunea în contencios a lui Maximilian Zielinski

ar fi inadmisibilă, întrucât decretul regal de concesiunea unei a doua farmacii în Pucioasa, n'ar constitui un act spontan din partea Ministerului, ci a fost dat în executarea deciziunii Curții de Apel din București Secția I-a No. 124/931; prin motivul III de casare, recurenta se plânge de violarea autorității lucrului judecat, de exces de putere, lipsă de bază legală și de violarea principiului neretroactivității legilor; în dezvoltarea acestui motiv, recurenta arată că întrucât prin decizia No. 124/931 s'a stabilit că ea întrunește condițiunile legale de a i se acorda concesiunea de farmacie în comuna Pucioasa, și deoarece această deciziune constituie autoritate de lucru judecat erga omnes, în mod greșit Curtea de Apel a admis acțiunea în contencios a lui Zielinski anulând concesiunea acordată recurentei.

Considerând că potrivit principiilor care guvernează materia contenciosului administrativ, instanțele de contencios exercită cu ocaziunea judecării unei acțiuni pentru anularea unui act de autoritate, pe lângă o jurisdicțiune subiectivă din punct de vedere al vătămării unui drept al reclamantului, dar și o jurisdicțiune pur obiectivă, în care caz misiunea lor este de a cerceta în abstract chestiunea de legalitate, de drept obiectiv, a cărei caracteristică esențială este generalitatea și impersonalitatea;

Că, deci anularea de către aceste instanțe a unui act administrativ de autoritate nu se poate concepe decât ca o nimicire a lui în existența sa obiectivă în mod absolut, ceea ce înseamnă că hotărârile pronunțate de instanțele contencioase în anularea unui act administrativ de autoritate sunt opozabile erga omnes, iar nu numai față de părțile, cari au fost citate în proces;

Considerând că același caracter și aceleași efecte le au hotărârile instanțelor de contencios și atunci când, ca în speță, ele sunt chemate să se pronunțe asupra legalității sau ilegalității refuzului unei autorități de a-i recunoaște și acorda petiționarului un drept oarecare;

Că, în adevăr și în asemenea cazuri, instanțele de contencios exercită pe lângă o jurisdicțiune subiectivă cu privire la vătămarea dreptului pretins de reclamant, dar și o jurisdicție pur obiectivă la constatarea legalității sau ilegalității refuzului autorității, și care jurisdicțiune, cum s'a arătat mai sus, are caracterul de generalitate și impersonalitate, fiind opozabilă erga omnes;

Considerând că acesta fiind caracterul și efectele hotărîrilor pronunțate de instanțele contencioase, atât în acțiunile pentru anularea unui act administrativ de autoritate, cât și cu ocaziunea judecării legalității sau ilegalității refuzului unei autorități de a recunoaște și acorda reclamantului un drept ce-l pretinde urmează a se decide în speță că deciziunea Curții de Apel din București Secția I-a cu No. 124/931, prin care s'a constatat ilegalitatea refuzului Ministerului Sănătății de a acorda Elenei Vasilescu, concesiunea unei a doua farmacii în comuna Pucioasa și a fost

invitat numitul Minister să satisfacă cererea reclamantei, constituie autoritate de lucru judecat și este opozabilă erga omnes, adică și față de Maximilian Zielinski, cu toate că n'a figurat ca parte în proces.

Că, așa fiind numai prin exces de putere și prin violarea autorității lucrului judecat ce decurge din deciziunea No. 124/931, a putut Curtea de Apel, prin decizia atacată cu recurs, ca să nu țină seamă de cele stabilite prin numita deciziune și să anuleze recurentei de azi dreptul la concesiunea unei a doua farmacie în comuna Pucioasa, drept recunoscut printr'o hotărîre judecătorească rămasă definitivă;

Că, dar, motivele de recurs în această privință fiind fondate, recursul urmează a fi admis, a se casa decizia Curții de Apel din București Secția II-a No. 229/933, iar în fond, pentru aceleași considerațiuni mai sus expuse, a se respinge acțiunea în contencios introdusă de Maximilian Zielinski contra d-nei Elena Vasilescu și contra Ministerului Sănătății, pentru anularea decretului regal No. 2609 din 1931.

Pentru aceste motive, admite.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI S. I-a

Audiența de la 19 Octombrie 1935

Președinția D-lui Mircea Possa, consilier

Banca L. Bercovici în concordat cu Comisia de Creditori

CONCORDAT PREVENTIV. — COMISIA DE CREDITORI. — DACĂ ÎN CE MĂSURĂ REPREZINTĂ PE CREDITORI. — ART. 41 DIN LEGEA CONCORDATULUI.

Potrivit art. 41 din legea concordatului preventiv, comisiunea de creditori are în general numai misiunea de a supraveghea administrarea comerțului și executarea concordatului, fără a putea acționa fie în numele său fie în numele creditorilor, pe comerciantul aflat în concordat, când s'ar abate de la obligațiunile sale; atunci însă când comisiunea de creditori lucrează în exerciciul atribuțiunilor sale, ea reprezintă pe toți creditorii concordatului, ast fel că actul săvârșit în contradicțoriu cu dânsa, capătă caracterul contradicțoriu față de toți creditorii masei concordatate.

No. 318. — Admis apeul făcut de Banca L. Bercovitz și alții în contra sentinței cu No. 658 din 20 Iunie 1935 în proces cu Comisia de Creditori a Concordatului Băncii L. Bercovitz.

Curtea,

Având în vedere apelul declarat de către Banca Bercovitz, — Adolf Bercovitz, Napoleon Arie, în calitate de cotutore legal al fiilor săi, Ioseph Bercovitz, Tilda Finkels și Comisia de Creditori ai concordatului Băncii Bercovitz, împotriva sentinței No. 658 din 1935 a Trib. Ilfov secția Notariat, prin care s'a respins contestațiunea sus numiților, tinzând la anularea ordonanței de popriri a acelu Tribunal No. 16345 din 13 Septembrie 1934;

Având în vedere că din actele dosarului și conclu-

ziunile părților se constată în fapt că prin sentința No. 2538/931 a Tribunalului Ilfov secția I-a comercială, s'a omologat concordatul preventiv cerut de Banca Bercovitz, acceptându-se în acelaș timp propunerea lui Adolf și Elly Bercovitz de a afecta la plata ratelor concordatate 75 la sută din veniturile imobilelor ce le aparțin personal; că prin sentința Tribunalului s'a instituit tot odată o comisie de creditori aleasă de către majoritatea creditorilor Băncii cu însărcinarea de a supraveghea administrațiunea Băncii de a reprezenta pe creditori în cazurile în care după lege urmează să fie reprezentați și în special de a supraveghea încasarea veniturilor oferite drept garanție și repartizarea sumelor pentru plata ratelor concordatate; că în anul 1933, mai mulți creditori ai Băncii cerând revocarea concordatului pentru neplata unor rate exigibile, această cerere venind spre judecată la 17 Ianuarie 1935, Banca Bercovitz se prevalează de dispozițiunile art. 61 din legea asanării datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934, după care institutele de credit aflate în concordat care posedă în portofoliul lor cel puțin 5 la sută, debitori ce intră în prevederile zisei legi de lichidare și pentru care a acceptat lichidarea conform legii, vor putea beneficia de un termen de grație de cinci ani, în care timp nu li se va putea revoca concordatul și nici nu se vor putea lua măsuri de urmărire sau de conservare împotriva lor;

Că Tribunalul constatând din raportul de expertiză alcătuit în acest scop de către experții Stanovici și Al. Georgescu, cu citarea și a Comisiei de Creditori, că Banca Bercovitz îndeplinind condițiunile art. 61, se poate bucura de beneficiul acelu text, respinge cererea creditorilor prin sentința No. 109 din 1935, rămasă definitivă;

Că prin petiția din 13 Septembrie 1934, o altă creditoare Tereza Mandel a cerut înființarea popriri de față, până la concurența sumei de 125.478 lei, cu procente, pentru a obține pe acea cale plata ratelor concordatate scadente la 1 Octombrie și 7 Decembrie 1933;

Că prin ordonanța apelată s'a dispus înființarea popriri cerute, în mâinele Primului Grefier al Tribunalului Ilfov secția Not. și a Directorului Casei de Depuneri și Consemnațiuni, pe orice sumi de bani ar avea de dat apelanților, și în special pe recipisele de depunerea chirilor imobilelor aparținând lui Adolf și Elly Bercovitz personal, chirii afectate, după cum s'a arătat mai sus, în proporție de 75 la sută plății creditorilor concordatului Băncii Bercovitz.

Având în vedere că apelanții cer anularea acestei popriri potrivit art. 68 din legea lichidării datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934, pentru motivul că Banca Bercovitz, beneficiind de disp. art. 61 din acea lege, nu poate fi supusă în curs de cinci ani nici unei măsuri de urmărire sau de conservare din partea creditorilor ei; că în ceea ce privește dreptul de a beneficia de disp. art. 61, există autoritate de lucru judecat — susțin apelanții — rezultând

din sentința definitivă No. 109 a Trib. Ilfov secția I-a comercială; că în orice caz sentința obținută în acel proces, produce o autoritate de fapt care urmează să fie ținută în seamă până la proba contrarie, ceea ce în speță nu s'a făcut.

Având în vedere că în sentința Tribunalului comercial ce se invoacă în speță au figurat ca părți mai mulți creditori ai Băncii printre care Ana Alterescu, Lehrer, Soc. Recauciucarea „Fil” și Petre Zăhărescu, pe de o parte, Banca concordatară Berkovitz, pe de altă parte și Comisia de creditori ai concordatului Băncii Berkovitz; că în acel litigiu se cerea revocarea concordatului Băncii Berkovitz pentru motivul că nu s'au achitat ratele de concordat exigibile și că acțiunea a fost respinsă constatându-se că Banca Berkovitz, îndeplinind dispozițiunile art. 61 din legea de la 7 Aprilie 1934, beneficiază de drept, de un termen de grație de cinci ani, pentru plata ratelor sale;

Că așa fiind este necontestat că litigiul soluționat prin citata sentință a Tribunalului comercial are același obiect ca și litigiul de față; constatarea exigibilității și neplătii ratelor concordatate ale Băncii Berkovitz pentru a se putea trage de aci consecințele legale și aceiași cauză juridică întemeiată pe disp. art. 61 din legea de la 7 Aprilie 1934;

Considerând însă că în ambele litigii nu au figurat aceleași părți căci comisiunea creditorilor, care a participat la primul proces, nu avea calitatea de a reprezenta în justiție pe toți creditorii băncii concordatate Berkovitz, după cum susțin apelanții;

Că, în adevăr, după art. 41 din legea concordatului preventiv comisiunea creditorilor nu este investită cu dreptul de a reprezenta în justiție pe creditorii concordatului; că după acel articol ea, are în general numai misiunea de a supraveghia administrarea comerțului și executarea concordatului, fără a putea acționa, fie în numele său, fie în numele creditorilor, pe comerciantul aflat în concordat, atunci când s'ar abate dela obligațiunile sale, ci singura sancțiune ce o poate lua, ca organ al concordatului, este de a raporta Tribunalului, abaterile comerciantului.

Că dreptul de a acționa sau de a reprezenta în justiție pe creditori nu a fost conferit Comisiunii de creditori, în speță, nici prin sentința de omologare a concordatului, prin care i s'a conferit numai un drept de supraveghere, în conformitate cu dispozițiunile legii; că dacă în sentința de omologare se atribue comisiunii dreptul de a reprezenta pe creditori acolo unde legea o cere, această dispozițiune nu i'a putut conferi comisiunii alte drepturi decât acele permise de lege;

Că însărcinarea dată de Tribunal, interpretată în cadrul legii, se referă la cazurile când prezența creditorilor este cerută pentru acte de administrație și de lichidare pentru care nu se angajează un litigiu înaintea vreunei instanțe judecătorești;

Că așa dar excepțiunea lucrului judecat invocată de apelanți nu este întemeiată;

Considerând că în cadrul atribuțiunilor conferite în speță comisiunii de creditori și în special aceia de a supraveghia încasarea veniturilor și repartizarea sumelor pentru plata ratelor concordatate, atribuțiuni prevăzute la punctul 8 litera a și c, din sentința de omologare a concordatului Băncii Berkovitz, intră și aceia de a constata dacă zisa Bancă îndeplinește condițiunile art. 61 din legea de la 7 Aprilie 1934, și deci dacă se poate bucura de termenul de grație acordat prin acel text, căci numai astfel comisiunea va putea ști în ce mod se vor urma operațiunile concordatului a căror supraveghere i-a fost încredințată;

Că atunci însă când comisiunea de creditori lucrează în exercițiul atribuțiunilor sale, ea reprezintă pe toți creditorii concordatului astfel că actul săvârșit în contradictoriu cu dânsa, capătă caracterul contradictoriu față de toți creditorii masei concordatate

Că așa fiind, expertiza săvârșită de către experții Stanovici și Gheorghiu, opusă de Banca Berkovici, în procesul de revocarea concordatului, față fiind și comisiunea creditorilor, căpătând un caracter contradictoriu și față de creditoarea intimată Tereza Mandel nu poate fi înlăturată decât prin proba contrarie, pe care însă intimata nu a cerut-o.

Având în vedere că din citatul raportului de expertiză rezultă după cum se constată din actele dosarului că din totalul debitorilor Băncii Berkovitz, beneficiază de prevederile legii din 7 Aprilie 1934, o proporție de 22% față de totalitatea creanțelor băncii;

Că așa fiind Banca Berkovitz urmând a se bucura de termenul de grație acordat prin sus pomenita lege, nici o măsură de conservare sau de urmărire nu se poate lua asupra activului destinat să satisfacă drepturile creditorilor ce alcătuiesc masa concordatului; că întrucât printre creditorii Băncii concordatate, figurează și intimata poprirea înființată la cererea sa urmează a se desființa iar apelul de față a se admite ca întemeiat.

Văzând și cererea de cheltueli de judecată, pe care Curtea apreciind, le fixează la suma de 1-000 (una mie) lei.

Pentru aceste motive redactate de d-l Consilier Mircea Possa, admite.

Semnați: M. Possa, I. Cernățeanu, L. Popescu,

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI S. III-a

Audiența de la 6 Noembrie 1935

Președinția D-lui Aurel Bogdan

Aurel Oroveanu cu Ministerul Agriculturii și Domeniilor

EXPROPIERE PENTRU UTILITATE NAȚIONALĂ. — REFORMA AGRARĂ. — HOTĂRĂRILE COMITETULUI AGRAR.—LUCRU JUDECAT.

Hotărârile comitetului agrar sunt definitive și irevocabile, având puterea lucrului judecat, fiindcă prin art. 1 din legea din 25 Martie 1925 s'a dispus ca în vechiul regat zisul comitet este și rămâne singura instanță de ca-

sare competente în materie agrară și că el judecă în baza legii agrare din 1922, — iar prin art. 10 al legii modificatoare din Noembrie 1932 s'a dispus în mod precis că și după desființarea comitetului agrar, hotărârile lui rămân valabile.

No. 6. — Admis recursul făcut de Aurel Oroveanu contra Sentinței cu No. 940/934 a Trib. Ilfov S. IV civ, cor. în proces cu Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Curtea,

Asupra recursului făcut de Aurel Oroveanu contra sentinței No. 940/934 a Tribunalului Ilfov Secția IV civ. Cor., prin care s'a admis cererea făcută de Ministerul Agriculturii și Domeniilor pentru coordonarea expropriierilor moșiilor Stoianu de Șus din comuna Butimanu (Ilfov) și Străjești de Jos (Romania) ca fiind ambele proprietăți ale Margaretei Stroici.

Având în vedere susținerile părților, actele și lucrările din dosar, din cari în fapt rezultă următoarele: la 15 August 1916, Margareta Stroici avea o singură moșie în comuna Străjești (Romania), pe care a vândut-o lui Aurel Oroveanu în luna Martie 1919, care la rândul său mai avea o moșie în comuna Văleni (Romania). După această vânzare Margareta Stroici moștenește prin decesul mamei sale în August 1919, o altă moșie (Serianul) în comuna Butimanu (Ilfov); exproprierea moșiilor Străjești și Văleni s'au făcut fiecare pe numele lui Aurel Oroveanu ca proprietar al lor, iar Comitetul Agrar a făcut coordonarea acestor două exproprieri, tot pe numele lui Aurel Oroveanu ca singur al lor proprietar prin decizia No. 249/927, iar exproprierea moșiei Serianul din comuna Butimanu (Ilfov) s'a făcut pe numele Margareta Stroici, ca proprietară a acestei singure moșii.

Având în vedere că hotărârile Comitetului Agrar sunt definitive și irevocabile, având puterea lucrului judecat, fiindcă prin art. 1 din legea din 25 Martie 1925 s'a dispus ca în vechiul nostru regat zisul comitet este și rămâne singura instanță de casare, competente în materie agrară și că el judecă în baza legii agrare din 1922 — iar prin art. 10 al legii modificatoare din Noembrie 1932 s'a dispus în mod precis ca și după desființarea comitetului agrar, hotărârile lui rămân valabile.

Că din moment ce acest comitet prin decizia sa de coordonare No. 249/927 a judecat că Oroveanu este în sensul legii agrare personal proprietarul atât al moșiei Străjești cât și al moșiei Văleni și a făcut în persoana lui coordonarea expropriierilor acestor două moșii, nu se mai poate pe calea nici unei alte proceduri reveni asupra celor judecate de Comitetul Agrar și devine inutil să se mai discute dacă cu drept sau fără drept Oroveanu a fost considerat ca proprietar și al moșiei Străjești, și dacă în persoana sa

bine sau rău s'a făcut coordonarea celor două moșii sus arătate.

Că așa fiind, devine imposibil de admis ca după ce exproprierea moșiei Văleni s'a coordonat cu exproprierea moșiei Străjești în persoana lui Oroveanu, aceeași moșie Străjești să fie încă odată coordonată cu încă o altă moșie, adică cu cea din comuna Butimanu numită Serianu în persoana altui proprietar, Margareta Stroici.

Având în vedere că Tribunalul prin sentința atacată cu recurs, judecând că din hotărârea Comitetului Agrar No. 249/927, nu rezultă lucru judecat în ceiace privește calitatea de proprietar în sensul legii agrare a lui Oroveanu asupra moșiilor Văleni și Străjești și definitiva lor comasare în persoana acestuia, lucru ce conform legii agrare a fost judecat cu putere erga omnes, — a violat dispozițiunile art. 1201 c. civ.

Că așa fiind motivul de recurs bazat pe autoritatea lucrului judecat, rezultată din decizia Comitetului Agrar No. 249/927, este fondat și atrage casarea sentinței Tribunalului.

Având în vedere că prin admiterea acestui motiv, discutarea celorlalte devine inutilă, și că deasemenea prin aceasta se rezolvă implicit fondul cauzei, din moment ce se judecă, că o nouă coordonare a moșiei Străjești este imposibilă.

Pentru aceste motive, admite.

Semnați: Aurel Bogdan, Camil Demetrescu, Ș. Rădulescu.

COLECȚIA LEGILOR ROMÂNIEI

Sub îngrijirea d-lui Prof. Universitar G. ALEXIANU

A apărut :

Legea și regul. asupra contract. de muncă Lei 30	30
Legea și regulament. Persoanelor Juridice „	30
Legea contabilității publice	30
Statutul și regulamentul Funcționarilor Publici adnotat cu jurisprudență la zi . .	50
Legea pentru contenciosul administrativ cu modificările ulterioare, lucrările preparatorii și jurisprudențe la zi	75
Legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice la zi	75
Legea asupra cambiei și biletului la ordin cu instrucțiunile minist. de justiție . .	20
Legea pentru reglementarea contractului de consignație cu expunere de motive „	10
Legea g-rală de pens. adnotată cu jurisp. „	80
Legea accel. judec. cu toată jurisp. la zi	30
Legea sanit. și de ocrotire din 13 Aprilie 1033 cu toate modificările la zi	75
Legea asupra impozitului pe lux și cifra de afaceri cu modific. din 1 Apr. 1935 „	40

De vânzare la toate librăriile. — Editura „ALCALAY”

